

'Als het waar is
dat God God is
en waar
dat mens mens is,
hebben we nog hoop
dat God als mens
nog onder de mensen is
en iedere dag weer
mensen goden worden.'
Julien Schoenaer

Eerbied

Het oude jaar stond op het punt om te vertrekken.
Hij was een oude man geworden. Het was buiten koud en er lag sneeuw.
Daarom had hij een dikke gevoerde jas aangetrokken.
Toen de klokken twaalf uur sloegen
en ieder alleen nog maar oog had voor het nieuwe jaar,
verliet het oude jaar stilletjes het huis.
Maar toen gebeurde er iets vreemds; zijn jas bleef haken aan de spijker.
Omdat de deur was dichtgevallen, kon het oude jaar niet meer terug in het huis.
Hij moest nu kiezen.
Ofwel buiten in de sneeuw blijven en omkomen van de kou,
ofwel zijn hele jas kapot trekken en dan ook omkomen in de kou,
ofwel aankloppen en om hulp vragen.
Het oude jaar vroeg zich af of ze hem wel zouden willen helpen.
Hij was immers voorbij en bedankt.
Ja, natuurlijk, hij had veel gegeven in het voorbije jaar,
maar de mensen zijn je tegenwoordig al gauw weer vergeten.
Je bent tegenwoordig gauw afgedankt.
De mensen willen tegenwoordig alleen maar het nieuwe.
Zo stond het oude jaar te denken, daar bij die deur, vol twijfel.
Moe als hij was, viel hij bijna in slaap.
Toen besloot hij om het toch te wagen. Het was stil geworden in het huis.
Alles was donker.
Hij klopte aan.
Wat hij bijna niet durfde te verwachten, gebeurde: een kind deed de deur open.
'Ik zal je helpen,' zei het kind.
'Wie ben jij?' vroeg het oude jaar.
'Ik ben eerbied,' zei het kind.
Het oude jaar kreeg tranen in zijn ogen.
Zo'n lief kind had hij nog nooit gezien.
'Waar ben ik?' vroeg het oude jaar.
'In het huis waar het oude nieuw wordt', zei het kind.
Toen wist het oude jaar dat hij niet voor niets had geleefd.

Paus Franciscus: Wat is volgens u 'de jeugd'?

De jeugd bestaat niet. Als we over 'de jeugd' spreken, hebben we het vaak onbewust over mythen over de jeugd. Maar ik voel me aangetrokken tot de gedachte dat de jeugd niet bestaat, alleen jongeren. Net zoals de ouderdom niet bestaat, maar alleen oude mensen. En als ik 'oude mensen' zeg, dan spreek ik geen lelijke woorden uit, integendeel: het zijn prachtige woorden. Je moet gelukkig en trots zijn omdat je oud bent, net zoals je meestal trots bent omdat je jong bent. Oud zijn is een voorrecht: het erkent dat je de mogelijkheid hebt om te vernieuwen, net zoals wanneer je jong bent. Oud zijn betekent dat je de ervaring hebt laten rijpen die nodig is om het verleden te accepteren en vooral dat je van dat verleden hebt geleerd. Vaak laten wij ons overvleugelen door de cultuur van het adjectief, zonder de steun van het substantief. Toegegeven, 'jeugd' is een substantief, maar een substantief zonder echte ondersteuning: 'jeugd' blijft een begrip zonder inhoud, als er geen scheppende visionaire kracht mee is verbonden.

Paus Franciscus & Thomas Leoncini, God is jong.

Een nieuw jaar.

Nieuwe wensen worden uitgesproken.
Nieuwe hoop wordt geboren.

Laat de hoop
als een rode draad
je dagen kleuren.

Laat de hoop,
ondanks veel wanhoop,
dat schemerlichtje zijn
dat je doet verder gaan.

Laat de hoop
je doen reiken
naar wat misschien nooit bereikbaar is,
maar wel mee je leven zin geeft.

Laat de hoop je doen wenen en lachen,
strijden en rusten,
liefhebben en bidden.

Laten we hopen.

Wij wensen elkaar
bij het begin van het nieuwe jaar
heel veel hoop toe.

Laten we hoopvol vertrouwen:
'alles komt goed'.

Uit twee mensen
met een hart van goud
werd Hij geboren: Jezus.

Dwars door alles heen heeft Hij geleefd,
als een authentiek mensenkind.

Wij wensen jullie
de zachte moed
om telkens weer opnieuw te kiezen
voor het 'pure',
het 'zuivere',
het 'authentieke',
het diepmenselijke
in jezelf,
in de ander,
in God!

Zo kan het goddelijke
telkens weer 'herboren' worden
in elke mens,
in elke situatie,
in elke droom!

In Gods naam... wij varen.

Nieuwjaar is
de smalle loopplank
tussen verleden en toekomst,
tussen het vertrouwde en het onbekende,
tussen de kade en het schip,
tussen de haven en de zee.

Nieuwjaar is inschepen,
niet als toeristen voor een cruise,
maar als bemanning,
om met vele anderen
het schip varend te houden
en het een bestemming te geven.

Nieuwjaar is
die langgerekte sirenestoot
en het losgooien van de meertouwen
en het daveren van de machines
en het majestatisch wenden
van de voorsterven naar de zee.

Nieuwjaar is durven geloven
dat morgen anders is dan vandaag,
is durven geloven
dat dit schip,
het ruimteschip aarde,
een bestemming heeft in de tijd,
en gedragen wordt
op de oneindigheid van Gods liefde.

Nieuwjaar is
- even maar -
de handen vouwen
en Zijn oneindigheid voelen
en zeggen:
'In Gods naam... wij varen!'

Het evangelie is niet eerlijk.

Misschien moeten we er aan wennen en moeten we gaan accepteren dat het Evangelie, de Blijde Boodschap, Gods liefde, niet eerlijk is. De rekening klopt niet en dat komt omdat er geen sprake is van een rekening, maar van een geschenk. In de logica van het Evangelie gaat het om een cadeau, en bij een cadeau draait het niet om eerlijkheid. Dat is de eerste stap in ons bekeringsproces: we moeten onze logica omgooien. Het is een beetje treurig om te moeten constateren dat we na tweeduizend jaar christendom nog steeds ons geld aan het tellen zijn, en nog altijd, en misschien meer dan ooit, als boekhouders redeneren. Ik heb niets tegen boekhouden, maar Gods genade (een woord dat 'gratis' betekent) kun je per definitie niet plaatsen in een Excel-document.

Adrien Candiard, De brief aan Filemon. Gedachten over christelijke vrijheid.